

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0291/2012

27.9.2012

MIETINTÖ

pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta
(2011/2292(INI))

Kalatalousvaliokunta

Esittelijä: João Ferreira

RR\914002FI.doc

PE486.129v02-00

FI

Moninaisuudessaan yhtenäinen

FI

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	14
ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	17
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	21
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	26

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta (2011/2292(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisen kalastuspolitiikan,
- ottaa huomioon sopimuksen Euroopan unionin toiminnasta (SEUT) ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan ja 349 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan syrjäisimpien alueiden ominaispiirteiden ja rajoitteiden huomioon ottamisesta,
- ottaa huomioon komission vihreän kirjan Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus (COM(2009)0163),
- ottaa huomioon, että tulevan Euroopan meri- ja kalatalousrahaston olisi taattava paikallisen väestön oikeus kalastaa perheenjäsenten kulutusta varten erityisten tapojen mukaisesti ja pitää yllä perinteistä taloudellista toimintaansa,
- ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002¹,
- ottaa huomioon Euroopan kalatalousrahastoon sovellettavan asetuksen eli neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006, jossa määritetään kriteerit ja olosuhteet Euroopan kalatalousrahaston toimille²,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman "Naisverkostot: kalastus, maanviljely ja monipuolistaminen"³,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman rannikkokalastuksesta ja rannikkokalastajayhteisöjen kohtaamista ongelmista⁴,
- ottaa huomioon 2. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman kalastuksesta ja vesiviljelystä Euroopan rannikkoalueiden yhdenmetyksen käytön ja hoidon alalla⁵,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan osuudesta julkisten hyödykkeiden tuottamisessa⁶,

¹ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

² EUVL L 223/1, 15.8.2006, s.1–44.

³ EUVL C 286 E, 23.11.2006, s. 519.

⁴ EUVL C 300 E, 9.12.2006, s. 504.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0382.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0052.

- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuutta koskevasta vihreästä kirjasta¹,
 - ottaa huomioon parlamentin ja komission ehdotuksen uudeksi asetukseksi yhteisestä kalastuspolitiikasta (COM(2011)0425),
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotuksen asetukseksi Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta [neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 sekä yhdenmetyistä meripolitiikasta annetun neuvoston asetuksen N:o XXX/2011 kumoamisesta] (COM(2011)0804),
 - ottaa huomioon uuden ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä (COM(2011)0416),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta "Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus" (COM(2011)0417),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta (COM(2011)0424),
 - ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20. joulukuuta 2002 annetun asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaisista raportointivelvollisuuksista (COM(2011)0418),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0291/2012),
- A. ottaa huomioon, että pienimuotoisella kalastuksella – joka koostuu joistakin rannikkokalastuksen muodoista, simpukoiden ja äyriäisten pyynnistä ja muusta laajamittaisesta perinteisestä vesiviljelystä sekä simpukoiden luonnollisesta kasvatuksesta rannikkovesillä – on hyvin monenlaisia alueellisia, sosiaalisia ja kulttuurisia vaikutuksia mantereella, saalilla ja syrjäisimmillä alueilla sekä erityisongelmia, jotka erottavat sen laajamittaisesta kalataloudesta sekä voimaperäisestä tai teollisesta vesiviljelystä;
- B. katsoo, että uudessa kalastuspolitiikkaa koskevassa asetuksessa on määriteltävä, mitä pienimuotoisella kalastuksella tarkoitetaan, ottaen huomioon myös se, miten tällainen kalastus vaikuttaa uudesta Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnettävään rahoitukseen;
- C. katsoo, että rannikkokalastusta harjoittavat alukset ovat välttämättömiä työpaikkojen säilyttämiseksi ja luomiseksi rannikkoalueilla ja että ne vaikuttavat osaltaan EU:n

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0039.

elintarvikeomavaraisuuteen, rannikkoalueiden maankäyttöön ja kalastustuotteiden jakeluun Euroopan markkinoilla;

- D. ottaa huomioon, että unionin kalastustoimintaa harjoitetaan noin 80-prosenttisesti alle 15-metrisillä aluksilla, minkä vuoksi tämä laivaston osa on YKP:n merkittävin toimija; katsoo, että YKP:n on vastattava asiamukaisella, tyydyttävällä ja tarpeenmukaisella tavalla ongelmiin, joita suuri osa pienimuotoisesta kalastuksesta edelleen kohtaa jäsenvaltioille yksi toisensa jälkeen tarjotuista toimenpiteistä huolimatta;
- E. ottaa huomioon, pienimuotoisessa että rannikkokalastuksessa käytetään ikääntyviä aluksia, joista on tehtävä turvallisempia ja joita on nykyaikaistettava tai jotka on jopa korvattava uusilla, energiaa säästävillä ja turvallisuusvaatimusten mukaisilla aluksilla;
- F. ottaa huomioon, että EU:lla on hyvin vähän sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevia tilastotietoja ja indikaattoreita, ja toteaa olevan tarpeen kehittää indikaattoreita, joilla tuotetaan sosioekonomisia, tieteellisiä ja ekologisia tietoja, jotka kertovat tällaisen kalastuksen maantieteellisestä, ekologisesta ja sosioekonomisesta moninaisuudesta;
- G. katsoo, että luotettavan tieteellisen tiedon puuttuminen vaikeuttaa edelleen suuresti useimpien kalakantojen kestävää hoitoa;
- H. ottaa huomioon, että kalastuspolitiikan määritelmässä välttämättömien ympäristötavoitteiden lisäksi kalastusvarojen säilyttämisen tasolla tulee ottaa huomioon taloudelliset ja sosiaaliset päämäärät, jotka on laiminlyöty erityisesti pienimuotoisessa kalastuksessa;
- I. ottaa huomioon, että YKP:n keskitetty hallinnointi on vastuussa usein ristiriitaisista linjauksista, joita ei ymmärretä alalla (joka ei ota osaa keskusteluun ja kehittämiseen), vaikeasta käyttöönottavuudesta ja tuloksista, jotka usein ovat päinvastaisia kuin pyrkimykset;
- J. ottaa huomioon, että hallinnointimuotoja, jotka perustuvat siirrettäviin kalastusoikeuksiin, ei voida pitää ainoana keinona puuttua liikakalastukseen ja ylikapasiteettiin;
- K. ottaa huomioon, että kalastuslaivaston kapasiteetin vähentäminen pakkokeinoin ja ainoastaan markkinavälinein, kuten siirrettävät kalastusoikeudet, voi johtaa tiukasti taloudellisesta näkökulmasta katsoen kilpailukykyisempien toimijoiden olemassaoloon sellaisten kalastusalusten ja toimijoiden vahingoksi, jotka aiheuttavat vähemmän ympäristövaikutuksia ja luovat enemmän työpaikkoja (suorasti ja epäsuorasti);
- L. ottaa huomioon, että taloudellinen ja sosiaalinen kriisi vaikuttaa erityisesti kalastusalaan ja että tässä yhteydessä pienimuotoinen kalastus voi olla entistäkin heikommassa asemassa vähäisen pääomanmuodostuksen vuoksi; katsoo, että tärkeää varmistaa pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastusyhteisöjen taloudellinen ja sosiaalinen vakaus;
- M. ottaa huomioon, että rakenteellisten heikkouksien vuoksi pienimuotoinen rannikkokalastus altistuu tiettyntyyppisille taloudellisille häiriöille (kuten nopeasti nousevat polttoaineiden hinnat tai luoton saamisen vaikeus) ja kalavarojen saatavuutta

koskeville yhtäkkisille muutoksille;

- N. katsoo, että pienimuotoisen kalastuksen erityispiirteet muodostavat yhden niistä näkökohdista, jotka on ehdottomasti otettava huomioon tulevassa YKP:ssä, mutta samalla tämä ei saa pelkästään olla uudistuksen koko sosiaalinen ulottuvuus, sillä koko ala on parhaillaan keskellä vakavaa kriisiä;
- O. ottaa huomioon, että tuotantokustannuksien nykyinen merkittävä nousu, ensisijaisesti polttoaineita koskien, ei ole tasavertainen kalojen ensimyyntihinnan kehityksen kanssa, joka useissa tapauksissa on pysähtynyt paikoilleen tai pienentynyt, ja joka osaltaan kasvattaa alalla vallitsevaa kriisiä;
- P. ottaa huomioon, että markkinat eivät korvaa kokonaan myönteisiä ulkoisia, niin sosiaalisia kuin ympäristöllisiä vaikutuksia, jotka liittyvät pienimuotoiseen kalastukseen; ja että yhteiskunta ei yleisesti tunnusta eikä maksa korvausta kalastukseen liittyvistä toiminnallisista osa-alueista, jotka laajuudessaan ovat monimuotoisia ja jotka tuottavat julkisia hyödykkeitä, kuten mm. rannikkoseutujen tai ruokakulttuurin, museologian ja kalastusturismin vahvistaminen, joista yhteiskunta yleisesti hyötyy;
- Q. ottaa huomioon, että tulevaisuudessa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston (EMKR) on otettava kunnolla huomioon pienimuotoisen kalastuksen erityisongelmat rannikkoalueilla ja tarpeet sekä se, miten tulevaan uudistukseen sisältyvien toimenpiteiden toteuttaminen vaikuttaa sekä miehiin että naisiin;
- R. ottaa huomioon, että pienimuotoisen kalastuksen alalla työskentelevillä naisilla olevia erityisiä sairauksia ei tunnusteta ammattitaudeiksi;
- S. ottaa huomioon, että kalastuskieltoalueiden perustaminen edesauttaa vastuullisten käytäntöjen kehittymistä sekä meriekosysteemien ja perinteisten kalastustoimintojen kestävyyttä sekä edistää kalastusyhteisöjen säilymistä;
- T. ottaa huomioon, että pienimuotoisella rannikkokalastuksella ja teollisuudesta irrallaan olevalla kalastuksella on hyvin erilaiset ominaispiirteet, jotka vaihtelevat eri maissa ja eri rannikoilla;
- U. katsoo, ettei pienimuotoisen kalastuksen merkitystä vähemmistökielten suojelulle eristyneillä rannikkoalueilla pidä sivuuttaa;
- V. ottaa huomioon, että pienimuotoisen kalastuksen ammattilaisten yhdistys- ja organisaatiotasoa on riittämätön ja eriarvoinen eri jäsenvaltioissa;
- W. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artikla viittaa välttämättömyyteen edistää erityistä politiikkaa syrjäisimmillä seuduilla, erityisesti kalastusalaa koskien;
- 1. toteaa, että pienimuotoinen kalastus koostuu joistakin rannikkokalastuksen muodoista, äyriäisten ja simpukoiden pyynnistä sekä muusta laajamittaisesta perinteisestä vesiviljelystä sekä simpukoiden luonnollisesta kasvattamisesta rannikkovesillä;

2. korostaa, että pienimuotoisella kalastuksella on ominaisuuksiensa ja alaan liittyvän painoarvonsa vuoksi keskeistä merkitystä niiden asioiden saavuttamiselle, joiden tulisi olla kaiken kalastuspolitiikan päätarkoituksena: kalastustuotteiden toimittamisen varmistaminen kansalaisille ja rannikkoyhteisöjen kehittäminen, alan ammattilaisten työllisyyden ja elinolojen parantaminen ja kalavarojen kestävyys ja asianmukaisen suojelun takaaminen;
3. katsoo, ettei pienimuotoisen kalastuksen alan ominaispiirteitä saa missään tapauksessa käyttää tekosyynä jättää tämä ala YKP:n yleisen kehyksen ulkopuolelle, vaan YKP:n on oltava riittävän joustavaa, jotta hallinnointijärjestelmät voidaan mukauttaa pienimuotoisen kalastuksen ominaispiirteisiin ja erityisongelmiin;
4. muistuttaa, että pienimuotoisen kalastuksen erityispiirteet vaihtelevat suuresti jäsenvaltiosta toiseen ja että pienimmän yhteisen nimittäjän valitseminen on harvoin osoittautunut EU:n päätöksenteossa rakentavaksi toimintatavaksi;
5. katsoo, että lähtökohdaksi on otettava pienimuotoisen kalastuksen yleinen määritelmä, sillä näin estetään se, että kalastuksen lukuisat erityistapaukset, jotka riippuvat alueesta, hyödynnettyjen kalavarojen tyypistä tai jostakin muusta yksinomaan paikallisesta erityispiirteestä, voisivat estää saavuttamasta yksinkertaistamiseen, lainsäädännön selkeyteen ja syrjintäkieltoon liittyviä tavoitteita; katsoo myös, että YKP:hen täytyy kuulua toimenpiteitä, jotka mahdollistavat tietynlaisen jouston tieteellisesti todistetuissa tapauksissa, joissa kalastaminen ei olisi mahdollista, ellei yleisiin sääntöihin tehtäisi tiettyjä muutoksia;
6. kiinnittää huomiota tarpeeseen ottaa huomioon olemassa olevat tieteelliset tutkimukset pienimuotoisesta kalastuksesta; huomauttaa, että osa näistä tutkimuksista esittää ehdotuksia pienimuotoisen kalastuksen määritelmälle, kuten PRESPO-hankkeessa, jossa ehdotetaan numeerisiin kuvaajiin perustuvaa lähestymistapaa eurooppalaisen pienimuotoisen kalastuksen alusten määrittämiseksi ja jakamiseksi;
7. katsoo, että pienimuotoisen kalastuksen määritelmässä olisi otettava huomioon hallinnoinnin kannalta useita eri kansallisia ja alueellisia erityispiirteitä ja eroja, mukaan lukien se, että kunnioitetaan alueelle juurtunutta kotiteollista perinnettä, jonka mukaisesti perheenjäsenet ovat omistajia ja osallistuvat myös kalastusyrittysten toimintaan; korostaa, että on tärkeää muotoilla määrittelyperusteet, jotka ovat joustavia ja/tai jotka voidaan yhdistää ja mukauttaa tasapainoisesti kaikenlaiseen EU:ssa harjoitettavaan pienimuotoiseen kalastukseen;

Paikallinen hallinnointi

8. katsoo, että YKP:lle viimeisten 30 vuoden ajan ominainen ylikeskitetty kalastushoitomalli on epäonnistunut ja että nykyisen uudistuksen täytyy johtaa mielekkääseen hallinnon hajauttamiseen; katsoo, että YKP:n uudistuksella on luotava olosuhteet, joissa otetaan huomioon paikalliset, alueelliset ja kansalliset erityispiirteet; korostaa, että paikallinen hallinnointi, jota tukevat tieteelliset tiedot sekä alan kuuleminen ja osallistuminen politiikan määrittelyyn, täytäntöönpanoon, yhteiseen hallinnointiin ja arviointiin, on hallinnointimalli, joka vastaa parhaiten kalastuksen tarpeisiin ja edistää kalastajien keskuudessa eniten ennaltaehkäisevää toimintaa;

9. katsoo, että alueellisilla neuvoo-antavilla toimikunnilla pitäisi olla uuden hajautetun ja alueellisen YKP:n mukaisesti paljon merkittävämpi asema tulevassa yhteisessä kalastuspolitiikassa;
10. katsoo, että on äärimmäisen tärkeää vahvistaa neuvoo-antavien komiteoiden asemaa ja tarkastella yhteistyötä ja resurssien yhteistä hallinnointia sekä mahdollistaa tällä tavoin näiden komiteoiden luonteen säilyttäminen ja niiden arvon lisääminen, jotta niistä voi tulla hallinnointifoorumi, jolla ei ole päätöksentekovaltaa ja johon alan sidosryhmät ja kansalaisjärjestöt osallistuvat, ja mahdollistaa näin pienimuotoisen kalastuksen ongelmaa koskevien monialaisten kysymysten käsittely;
11. ottaa huomioon, että yhden hallinnointimuodon määrääminen kaikille jäsenvaltioille, esimerkiksi siirrettävät kalastusoikeudet, ei ole asianmukainen ratkaisu johtuen suurista, kalastukselle tyypillisistä eroista EU-alueella;
12. katsoo erilaisten kalastuksen hallintamallien olemassaolon edulliseksi, jotka ovat jäsenvaltioiden ja/tai vapaaehtoisjärjestelmien käytettävissä ja valittavissa alueellistetun YKP:n alalla;
13. vastustaa ehdottomasti siirrettävien kalastusoikeuksien pakollista soveltamista mihin tahansa laivastoon; katsoo, että päätös siirrettävien kalastusoikeuksien soveltamisesta tai soveltamatta jättämisestä sekä laivastonosien sisällyttämisestä tähän järjestelmään, olisi jätettävä jäsenvaltioille yhteisymmärryksessä toimivaltaisten alueiden kanssa ja otettava huomioon sidosryhmien erilaiset tilanteet ja näkemykset; katsoo, että jäsenvaltioiden on jo mahdollista ottaa käyttöön siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmä kansallisessa lainsäädännössään;
14. kiinnittää huomiota siihen, että CPT-järjestelmää ei voida nähdä varmana keinona ratkaisemaan sivusaaliiden ja ylikapasiteetin ongelmia; painottaa, että normatiivinen lähestymistapa, jota voidaan käyttää pyyntiponnistuksiin tarvittaviin tarkastuksiin, on aina mahdollinen vaihtoehto markkinalähtöiselle lähestymistavalle;
15. ottaa huomioon, että kerran asetettujen hallinnon yleisten päämäärien tulee antaa joustavuutta jäsenvaltioille ja toimivaltaisille alueille, jotta nämä voivat päättää näiden tavoitteiden saavuttamisen kannalta parhaiten soveltuvista hallinnointisäännöistä alueellistamisen yhteydessä, erityisesti kalastusoikeuksien myöntämisestä ottaen huomioon laivastojen, kalastuksen ja kalavarojen erityispiirteet;
16. kiinnittää huomiota siihen, miten tärkeää on, että kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät otetaan mukaan pienimuotoista rannikkokalastusta koskevan politiikan suunnitteluun;
17. kiinnittää huomiota paitsi laivaston määrän tärkeyteen myös siihen, millainen kumulatiivinen vaikutus sillä on kalavaroihin, sekä sen kalastusmenetelmien valikoivuuteen ja kestävyys; ottaa huomioon, että tulevan YKP:n tulee kannustaa laivastojen ympäristöllisen, taloudellisen ja sosiaalisen kestävyuden (korjausten ja turvallisuuden, asumismukavuuden, työolojen, energiatehokkuuden ja kalojen varastointitilojen taso) parantamiseen tukien sellaisten osa-alueiden ja toimijoiden asteittaista kehittämistä, jotka käyttävät kalavaroja ja meriympäristöä säästäviä valikoivia pyyntimenetelmiä ja -välineitä ja jotka hyödyttävät eniten yhteisöjä, joihin kuuluvat

luomalla uusia ja laadukkaita työpaikkoja; puolustaa merialueiden nykyisten kalavarojen suojelun ja kalastuksesta sekä äyriäisten ja simpukoiden pyynnistä riippuvaisen paikallisen sosioekonomisen rakenteen suojelun välistä kestäväää tasapainoa;

Laivaston erityispiirteet

18. vastustaa laivastojen pyyntikapasiteetin yleistä ja mielivaltaista vähentämistä ja korostaa, että kun sitä mukautetaan tarpeen tullen, mukautus ei voi perustua ainoastaan markkinakriteereihin; katsoo, että tällaisen mukauttamisen olisi kuitenkin korostettava ekosysteemistä lähestymistapaa, jossa pienimuotoisen kalastuksen hallintoon liittyvät yksittäiset päätökset tehdään alueellisella tasolla ja ehdottomasti toissijaisuusperiaatteen mukaisesti, jolloin kalastukselle taataan eriytetty käsittely, jossa etusijalla on pääsy resursseihin ja joka suojaa pienimuotoisen kalastuksen laivastoja sekä varmistaa yhteisöjen osallistumisen; pyytää pikaisesti tekemään tutkimuksen EU:n laivastojen kapasiteetista;
19. vastustaa tietyn laivaston pyyntikapasiteetin yleistä vähentämistä, joka perustuu ainoastaan ja pakollisesti markkinakriteereihin, jotka siirrettävien kalastusoikeuksien mahdollinen ja ei-toivottu täytöntöönpano asettavat;
20. korostaa, että on tärkeää lisätä entisestään sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevaa tutkimusta; katsoo, että tarvitaan Euroopan tason tilastoja ja indikaattoreita, jotka tuottavat luotettavia ja riittävän merkittäviä sosioekonomisia, tieteellisiä ja ympäristöä koskevia tietoja, mukaan luettuina sekä ammattimaisen että virkistyskalastuksen kalakantojen ja saaliiden laaja-alainen arviointi, ja pyytää myöntämään riittävästi varoja tähän tarkoitukseen; katsoo, että tällaisten tietojen olisi myös kuvastettava täysimääräisesti maantieteellisiä, kulttuurisia ja alueellisia eroja;
21. vaatii Euroopan komissiota arvioimaan EU:n laivaston kapasiteettia, jotta voidaan tehdä mahdollisimman tarkoituksenmukaisia päätöksiä;
22. pyytää komissiota seuraamaan ja mukauttamaan jäsenvaltioiden kalastuslaivastojen kapasiteetin ylärajoja niin, että ne vastaavat luotettavia tietoja ja että tekniikan kehittyminen otetaan huomioon;
23. huomauttaa, että mukaan luettavien alusten kohonnut määrä sekä pyyntimenetelmien ja kalastustapojen moninaisuus ovat tekijöitä, jotka asettavat huomattavia vaatimuksia ja haasteita pienimuotoisen kalastuksen hallinnolle; korostaa, että tiedon saatavuus on oleellista hallinnoinnin tehokkuuden kannalta ja että pienimuotoisesta kalastuksesta on välttämätöntä saada enemmän ja parempaa tietoa;
24. vaatii komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden, alueellisten neuvonantajien toimikuntien ja sidosryhmien kanssa täydentämään EU:n pienimuotoisen kalastuksen kuvausta sekä esittämään sen jakautumisen EU:ssa kalastushoidon tarkoituksia varten; vaatii komissiota erityisesti vuorovaikutuksessa jäsenvaltioiden kanssa tekemään kattavan ja tarkan katselmuksen pienimuotoisen kalastuksen eri segmenttien koosta, ominaisuuksista ja jakautumisesta ja analysoimaan niin tarkasti kuin mahdollista, missä, milloin ja miten kalastetaan, jotta voidaan tunnistaa laivaston osat, joissa on ylikapasiteettia, ja sen syyt;

25. huomauttaa, että nykyään yhteisön osallistuminen rahoituksen hankintaan sekä biologisten tietojen käsittelyyn ja hankintaan, jotka auttavat tietoon perustuvaa hallinnointia, ei ylitä 50:tä prosenttia; vaatii tämän vuoksi yhteisön ponnistelujen lisäämistä tällä alalla ja nostamaan yhteisrahoituksen suurinta sallittua mahdollista määrää;
26. varoittaa virkistyskalastuksen nykytilan ja kehityksen tietämyksen syventämisen välttämättömyydestä, sisältäen sen taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristölliset vaikutukset; kiinnittää huomiota tilanteisiin, joissa virkistyskalastus ylittää soveltamisalansa ja harjoittaa laitonta kilpailua ammattikalastuksen kanssa kalan pyynnin ja markkinoinnin suhteen aiheuttaen markkinaosuuden pienenemisen paikallisella ja alueellisella tasolla ja alentaen ensimyyntihintoja;

Tukitoimet

27. panee merkille, että uusi EMKR on suunniteltu sellaiseksi, että erityisesti pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavat laivaston osat voivat saada rahoitusta; panee merkille, että jäsenvaltioiden on EMKR:n edistämisen yleisen kehyksen pohjalta asetettava rahoitusta koskevat painopisteensä antaakseen vastauksen tämän osa-alueen erityisongelmiin ja tukeakseen asianomaisten kalatalousalueiden kestävästä paikallista hallinnointia;
28. puolustaa välttämättömyyttä ylläpitää rahoitusvälinettä, joka säilyttää syrjäisimpien alueiden yhteisrahoitettavien toimenpiteiden tuen korottamisen periaatteen, sekä auttaa suojelemaan niitä erityismekanismeja, joilla hyvitetään kalastustoimintaan ja kalastustuotteiden jakeluun liittyviä lisäkustannuksia, ottaen huomioon rakenteelliset rajoitukset, jotka näillä alueilla vaikuttavat kalastusalaan;
29. ottaa huomioon eräiden kalastuksesta riippuvaisten rannikkoyhteisöjen epävarman tilanteen ja taantumisen sekä vaihtoehtojen puutteen taloustoiminnan monipuolistamiseksi ja korostaa, että on vahvistettava olemassa olevia välineitä, rahastoja ja mekanismeja yhteenkuuluvuuden takaamiseksi työllisyyden ja ekologisen kestävyuden suhteen; katsoo, että tämän merkitys olisi erityisesti tunnustettava uudessa YKP:ssa ja monivuotisessa rahoituskehityksessä; korostaa lisäksi, että on tärkeää suosia pienimuotoisen kalastusalan yhteishallintoa ja osallistumista päätöksentekoon edistämällä paikallisia ja alueellisia strategioita sekä tällä alalla tehtävää rajat ylittävää yhteistyötä, johon sisältyy Euroopan meri- ja kalatalousrahaston, Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan aluekehitysrahaston asianmukaisesti rahoittamia kehitys-, tutkimus- ja koulutushankkeita;
30. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon naisten taloudellisen, sosiaalisen ja kulttuurisen roolin merkityksen kalataloudelle, jotta naiset voivat saada sosiaalietuuksia; korostaa, että naisten aktiivinen osallistuminen eri kalastukseen liittyviin toimiin toisaalta edistää kulttuuriperinteiden ja tiettyjen käytäntöjen säilyttämistä, toisaalta edistää heidän yhteisöjensä säilymistä, ja takaa siten kyseisten alueiden kulttuurisen monimuotoisuuden suojelun;
31. katsoo, että tulevan EMKR:n sääntöjen täytäntöönpanon pitäisi tarjota mahdollisuus rahoittaa muun muassa seuraavia aloja koskevia toimia:
- turvallisuuden, asumisolosuhteiden ja alusten työolojen parantaminen, saaliin säilyttämisen tehostaminen sekä taloudellisen ja ympäristöllisen kestävyuden

parantaminen (kalastusmenetelmien valikoitavuus, energiatehokkuus jne.) niiden kalastuskapasiteettia lisäämättä

- investoinnit kestävämpiin pyydyksiin
- alan nuorentumisen edistäminen ottamalla nuoria mukaan kalastustoimintaan ja pitämällä heidät kalastustoiminnassa sellaisen erityisen kannustuspalkkion avulla, jolla vastataan alan kohtaamiin työllisyys- ja kestävyysaasteisiin, sekä aloituspaketeilla, joilla pyritään varmistamaan uuden kalastajasukupolven tuleminen pienimuotoisen kalastuksen alalle
- erikoistuneiden kalastussatamien ja erityisten tilojen rakentaminen kalastustuotteiden purkamista, varastointia ja myyntiä varten
- alan ammattilaisten yhdistymisen, järjestäytymisen ja yhteistyön tukeminen
- laatu politiikan edistäminen
- pienimuotoisesta kalastuksesta eniten riippuvaisten rannikkoyhteisöjen taloudellisten ja sosiaalisten rakenteiden yhteenkuuluvuuden lujittamisen tukeminen erityisesti syrjäisimmillä alueilla vahvistaen näiden rannikkoalueiden kehitystä
- äyriäisten ja simpukoiden pyynnin kestävien käytäntöjen tukeminen muun muassa tukemalla tämän toiminnan harjoittajia, joista monet ovat naisia, joilla on työperäisiä sairauksia
- pienimuotoisesta kalastuksesta ja laajamittaisesta vesiviljelystä peräisin olevien tuotteiden markkinoinnin ja myynninedistämisen tukeminen luomalla eurooppalainen tuotemerkki, jolla tunnistetaan eurooppalaisesta pienimuotoisesta kalastuksesta sekä äyriäisten ja simpukoiden pyynnistä peräisin olevat tuotteet, jotka ovat aina hyvien kestävyyskäytäntöjen ja yhteisen kalastuspolitiikan periaatteiden mukaisia
- sellaisten valistus- ja markkinointikampanjoiden tukeminen, joissa kuluttajille ja nuorille kerrotaan siitä, miten tärkeää on kuluttaa pienimuotoisen kalastustoiminnan tuottamaa kalaa, sekä paikalliseen talouteen ja ympäristöön kohdistuvista myönteisistä vaikutuksista
- Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoituksen myöntäminen siten, että kalastusalasta tehdään naisystävällisempi uudistamalla alaa ja tarjoamalla asianmukaiset laitteet ja tilat (kuten pukuhuoneet aluksilla tai satamissa)
- naisten, kuten verkonkutojien, satamatyöntekijöiden ja pakkaajien, yhdistysten tukeminen
- ammatillinen koulutus, erityisesti kalastusalalla työskentelevien naisten ammatillinen koulutus, jolla pyritään helpottamaan heidän pääsyään kalastusalan johtotehtäviin ja teknisiin tehtäviin
- naisten aseman parantaminen kalastusalalla erityisesti tukemalla maalla toteutettavia toimia ja kyseisiä ammattilaisia sekä toimenpiteitä, jotka liittyvät kalastukseen ja

kaikkiin sen vaiheisiin;

32. korostaa, että tulevaisuudessa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston määrärahojen käytössä tulisi etusijalle asettaa projektit, joiden tarjoamat ratkaisut on integroitu niin, että ne hyödyttävät kaikkia rannikkoyhteisöjä mahdollisimman laajasti niiden projektin kustannuksella, jotka hyödyttävät vain rajallista määrää toimijoita; ottaa huomioon, että Euroopan meri- ja kalatalousrahaston määrärahojen käytön tulisi olla taattu kalastajille ja perheille eikä ainoastaan alusten omistajille;
33. painottaa, että kalastus- ja viljelytuotteiden yhteisien markkinajärjestelyjen (YMJ) on mahdollistettava osaltaan pienimuotoisen kalastuksen tulojen paraneminen, markkinoiden vakaus, kalataloustuotteiden entistä parempi kaupan pitäminen ja niiden lisäarvon nousu; on huolestunut vielä olemassa olevien julkisten markkinasääntelyvälineiden purkamismahdollisuudesta – sääntelyä harjoittavat valtion laitokset ja maalla tapahtuvaa varastointia tukevat laitokset – ja vaatii kunnianhimoista uudistusta, joka vahvistaisi YMJ:n välineitä, jotta sille asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa;
34. ehdottaa, että parhaiden käytäntöjen kannustamiseksi luodaan eurooppalainen laatumerkki sellaisten tuotteiden palkitsemiseksi, jotka ovat peräisin YKP:n periaatteiden mukaisesta pienimuotoisesta kalastuksesta;
35. puolustaa sellaisten mekanismien luomista, jotka varmistavat pienimuotoisen kalastuksen luoman niin sanottujen ulkoisvaikutusten tunnustamisen eivätkä ole markkinalähtöisiä – joko ympäristöllisellä tasolla tai rannikkoyhteisöjen sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden tasolla;
36. katsoo, että on tärkeää edistää lisäarvon oikeudenmukaista ja asianmukaista jakautumista kalatalousalan koko arvoketjussa;
37. vaatii kolmansista maista tuotujen kalataloustuotteiden tarkkaa seurantaa ja varmentamista, jolloin varmistetaan, että kalataloustuotteet ovat kestäviä ja että ne täyttävät samat vaatimukset, joita edellytetään yhteisön tuottajilta (esimerkiksi merkintöjen, jäljitettävyyden, kasvinsuojelusääntöjen ja minimikokojen suhteen);
38. puolustaa (EMKR:n tai muulla alueella) sellaisten erityisten ja tilapäisten tukimekanismien luomista, joita voitaisiin käyttää sellaisissa hätätilanteissa kuin luonnonkatastrofit tai ihmisen aiheuttamat katastrofit (öljypäästöt, vesien pilaantuminen jne.), kalakantojen elvyttämissuunnitelmista tai rakenneuudistuksesta johtuvat kalastustoiminnan keskeyttämiset tai yhtäkkiset ja suhdanteista johtuvat polttoaineiden hinnan nousut;
39. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että naiset hyötyisivät palkkatasa-arvosta sekä muista sosiaalisista ja taloudellisista oikeuksista, mukaan luettuna vakuutus, joka kattaa riskit, joille he altistuvat työskennellessään kalastusalalla, ja että heidän erityiset sairautensa tunnustetaan ammattitaudeiksi;
40. tunnustaa toiminnan väliaikaisen keskeyttämisen – biologiset suojeluaajat – tärkeänä kalavarojen suojelukeinona, jonka tehokkuus on osoitettu ja jolla on tärkeä tehtävä kalavarojen kestävässä hallinnassa; tunnustaa, että lajien tärkeisiin elinvaiheisiin liittyvien

biologisten suojeluaikojen käyttöönotto mahdollistaa sellaisen kantojen kehittymisen, jonka avulla kalastustoimintaa voidaan ylläpitää suojeluaikojen ulkopuolella; katsoo, että tämän perusteella on oikein ja tarpeellista kompensoida taloudellisesti kalastajien tuloja toiminnan harjoittamisen ulkopuolella muun muassa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kautta;

41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan pienimuotoisen kalastuksen positiivisen syrjinnän muotoja suhteessa laajamuotoiseen kalastukseen ja teollisempiin laivastoihin ja varmistamaan samalla kaiken kalastustoiminnan tehokkaan ja toteuttamiskelpoisen hallinnon; ottaa huomioon, että erityyppisten kalastustapojen eriyttäminen, määrittäen näin yksinomaisen pääsyn vyöhykkeet pienimuotoiselle kalastukselle on yksi huomioon otettava mahdollisuus;
42. kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota ryhtymään toimiin edistääkseen ja parantaakseen sekä oikeudellista että sosiaalista tunnustusta naisten kalastusalalla tekemälle työlle ja varmistaa, että perheyriyksissä täysi- tai osa-aikaisesti työskenteleville naisille tai puolisoitaan avustaville naisille, jotka edistävät siten omaa ja perheensä taloudellista kestävyyttä, myönnetään oikeudellisesti tunnustettu asema ja vastaavat sosiaalietuudet kuin itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville henkilöille erityisesti soveltamalla direktiiviä 2010/41/EU ja että heille taataan sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet, mukaan lukien palkkatasa-arvo, työn (väliaikaisesta tai lopullisesta) keskeytyksestä maksettavat työttömyysavustukset, oikeus eläkkeeseen, työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen, vanhempainvapaan ja sosiaaliturvan saaminen, pääsy ilmaisiin terveydenhuoltopalveluihin, työterveys ja työturvallisuus ja muut sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet sekä vakuutus, joka kattaa riskit merellä;
43. puolustaa pienimuotoisen kalastuksen harjoittamista koskevan erityisjärjestelmän säilyttämistä 12 meripeninkulman alueella;
44. pitää välttämättömänä ottaa pienimuotoinen kalastus erityisesti mukaan keskusteluihin 12 meripeninkulman vyöhykkeen aluesuunnittelusta, sillä tätä aluetta käytetään moniin tarkoituksiin, niin että samalla alueella, jolla harjoitetaan kalastustoimintaa, sijaitsee myös avomeren tuulivoimageneraattoreita ja suojeltuja merialueita ja sieltä otetaan soraa;
45. kiinnittää huomiota välttämättömyyteen, että pienimuotoisen kalastuksen ammattilaiset osallistuisivat suuressa määrin hallintointiin sekä kalastuspolitiikan määrittämiseen ja täytäntöönpanoon; korostaa voimakkaamman tukemisen tärkeyttä kohdistuen kalastajaryhmiin ja ammattialojen järjestöihin, jotka haluavat jakaa vastuun YKP:n täytäntöönpanosta politiikan laajempaa hajauttamista silmällä pitäen; kehottaa pienimuotoisen kalastuksen harjoittajia joko liittymään olemassa oleviin tuottajajärjestöihin tai perustamaan uusia tuottajajärjestöjä;
46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille.

PERUSTELUT

Käsitteeseen "pienimuotoinen kalastus" kuuluu laivastoja, kalastusmenetelmiä ja kalastuksen aloja, jotka voivat poiketa huomattavasti jäsenvaltiosta ja kalastusvyöhykkeestä toiseen. Näistä eroista huolimatta niillä on yhteisiä piirteitä, jotka lähentävät niitä keskenään ja erottavat ne kalastuksesta, jota kutsutaan tavallisesti "laajamittaiseksi kalataloudeksi" (teollinen kalatalous mukaan lukien).

Pienimuotoiseen kalastukseen liitetään *yleensä* seuraavia ominaisuuksia: voimakas yhteys talouteen, sosiaaliseen rakenteeseen, kulttuuriin ja rannikkoalueen yhteisöjen ja paikkakuntien perinteisiin, kalastustoiminnan harjoittaminen lähempänä rannikkoa, jonka seurauksena merellä vietetään lyhyempi aika, välittömän ihmistyöpanoksen osuus on suuri, toisin sanoen käytetään enemmän työvoimaa saalisyksikköä kohden, pienempi polttoaineen kulutus pyydystettyä kalaa kohden, entistä valikoivampien kalastustekniikoiden käyttö, joilla voi olla vähemmän vaikutusta meren elollisiin luonnonvaroihin, tiiviimpi yhteistyö kalastajan, luonnonvarojen ja kalastukseen liittyvän yhteisön välillä – joka voi edistää ymmärtämään luonnonvarojen asianmukaisen säilyttämisen tärkeyttä, yhdenmukaisuus mahdollisimman yksinkertaisessa markkinoinnissa ja mahdollisimman lyhyissä hankintaketjuissa ensisijaisena päämääränä kulutus tuoreena ja esiintyvyys muiden toimijoiden, mikro-, pienten ja keskisuurten yritysten tai perheyritysten keskuudessa.

Kuten useissa Euroopan parlamentin päätöslauselmissa, muiden muassa rannikkokalastuksesta ja rannikkokalastajayhteisöjen kohtaamista ongelmista 15. kesäkuuta 2006 annetussa päätöslauselmassa ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta vihreästä kirjasta 25. helmikuuta 2010 annetussa päätöslauselmassa, on todettu, pienimuotoista kalastusta olisi kohdeltava eri tavalla siten, että niiden hallinnointijärjestelmät ja -muodot olisivat niiden ominaispiirteisiin ja erityisongelmiin soveltuvia.

Komission ehdotukset YKP:n uudistusta koskien

Näyttää siltä, että pienimuotoisen kalastuksen ominaispiirteitä ei ole otettu asianmukaisesti huomioon komission ehdotuksissa YKP:n uudistusta koskien. Nämä ehdotukset eivät tarjoa asianmukaista vastausta niihin useisiin ongelmiin, joita pienimuotoinen kalastus nykyisin joutuu kohtaamaan.

Kalavarojen säilyttämistä koskevien tavoitteiden määrittelyyn – jonka tarpeellisuutta ei yleisesti ottaen ole kiistäminen, pikemminkin päinvastoin – ei kuitenkaan liity taloudellisten ja sosiaalisten tavoitteiden määrittelyä. Kalastuspolitiikan sosioekonominen ulottuvuus on näin ollen laiminlyöty. Kyse on pienimuotoiselle kalastukselle erittäin tärkeästä asiasta ottaen huomioon sen vaikean sosioekonomisen tilanteen.

Komissio pyrkii edelleen keskittettyyn YKP:n hallinnointiin, joka tuottaa usein suuntaviivoja, jotka ovat alan todellisuudelle vieraita ja kalatalousalalle (joka ei osallistu niitä koskevaan keskusteluun eikä niiden laadintaan) käsittämättömiä sekä vaikeita panna täytäntöön ja joiden noudattaminen johtaa usein niiden tarkoituksen vastaiseen tulokseen. Alueellistamista koskevassa luvussa ratkaisuksi ei tarjota lähihallintoa, joka olisi toivottu ja välttämätön vaihtoehto ja vastaisi eittävä parhaiten pienimuotoisen kalastuksen tarpeisiin.

Pakollisen, yhtenäisen kalavarojen hyödyntämisjärjestelmän luomista koskevassa ehdotuksessa ei taaskaan oteta huomioon EU:n kalatalousalan todellisuuden moninaisuutta. Tämän järjestelmän soveltaminen ehdotetulla tavalla voisi aiheuttaa erittäin kielteisiä seurauksia pienimuotoisen kalastuksen osa-alueille, sillä jo määritelmä "pienimuotoinen kalastus" on hyvin kapea-alainen eikä vastaa todellisuutta.

Tarvittavat muutokset

Esittelijä on sitä mieltä, että YKP:n uudistuksessa on pienimuotoista kalastusta välttämätöntä tarkastella paremmasta näkökulmasta. Ongelmien mutta myös potentiaalinen parempi tarkastelu näkökulmasta, joka johtaa uudistuksen kaikkia kolmea pilaria: perusasetusta, YMJ:tä koskevaa asetusta ja YKP:n toteuttamisen rahoitusvälinettä – nykyinen EMKR.

"Pienimuotoista kalastusta" koskevassa määritelmässä on otettava huomioon useita kriteereitä tiukan kokoa koskevan kriteerin lisäksi. Näiden kriteerin joukossa on välttämätöntä ottaa huomioon laivaston ja kalastusmenetelmien vaikutus meriekosysteemiin, merelläoloaikaan sekä kalavaroja hyödyntävän taloudellisen yksikön ominaisuuksiin.

YKP:n uudistuksella olisi mahdollistettava toimiva lähihallinto, joka vastaa parhaiten pienimuotoisen kalastuksen tarpeisiin. Tällaisella hallinnolla – kun sen yleiset tavoitteet on määritelty – olisi oltava laaja vapaus ja autonomia ottaa käyttöön näiden tavoitteiden saavuttamisen kannalta tarkoituksenmukaisimmat välineet ottaen huomioon paikalliset, alueelliset ja kansalliset erityispiirteet.

Laivastojen määrän lisäksi olisi kiinnitettävä huomio laivastojen laatuun. YKP:n uudistuksessa olisi kannustettava laivastojen ympäristöllisen, taloudellisen ja sosiaalisen kestävyysparantamiseen. Tämä tavoite on ristiriidassa laivaston pyyntikapasiteetin yleistä vähentämistä koskevan tavoitteen kanssa, joka perustuu ainoastaan markkinakriteereihin, kuten siirrettäviä kalastusoikeuksia koskevan järjestelmän täytäntöönpano. Tämä järjestelmä suosisi toimijoita, joilla on taloudellinen ja rahoitukseen liittyvä valta-asema, sosiaalista ja ympäristöllistä kestävyyttä tavoittelevien toimijoiden kustannuksella.

YKP:n uudistuksen olisi edistettävä sellaisten laivastojen kehittämistä, jotka asettavat etusijalle ne laivastonosat ja toimijat, jotka käyttävät kalavaroja säästäviä pyyntivälineitä ja jotka hyödyttävät eniten yhteisöjä, joihin kuuluvat luomalla uusia ja laadukkaita työpaikkoja.

Konkreettiset haasteet ja ehdotukset

Kyseessä olevien alusten suuri määrä sekä kalastusmenetelmien ja kalastuksen alojen laaja kirjo merkitsee huomattavia vaatimuksia ja haasteita pienimuotoisen kalastuksen hallinnoinnille. Tiedon saatavuus on ratkaisevaa hallinnoinnin tehokkuudelle. Tarvitaan enemmän ja laadukkaampaa tietoa pienimuotoisesta kalastuksesta. Ilman sitä on vaikea parantaa hallinnointia.

Komission olisi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tehtävä kattava ja tarkka kuvaus pienimuotoisesta kalastuksesta. On tarpeen tietää, missä, milloin ja miten alukset harjoittavat pienimuotoista kalastusta. Näiden tietojen olisi tuettava tietoon perustuvaa paikallista hallintoa. Tästä syystä on ehdottoman välttämätöntä lisätä unionin panosta näiden tietojen

saannin, käsittelyn ja käytön rahoituksessa. Samoin on suhteellisen välttämätöntä hankkia alueen biologisia tietoja.

Valmistelija etenee asiassa esitellen joukon konkreettisia ehdotuksia pienimuotoisen kalastuksen tukemiseksi.

Olisi harkittava pienimuotoisen kalastuksen tukemista koskevan unionin erityisohjelman luomista, jolla yhdessä eri välineiden, erityisesti rahoitusvälineiden (esimerkiksi tuleva EMKR, YMJ jne.) kanssa pyrittäisiin vastaamaan tämän osa-alueen erityisongelmiin ja tukemaan asianomaisten kalatalousalueiden kestävää paikallista hallintoa.

Olennaisten vähimmäismäärärahojen osoittaminen pienimuotoiselle kalastukselle uudesta EMKR:stä olisi varmistettava.

Olisi annettava etusija hankkeille, jotka tarjoavat sellaisia integroituja ratkaisuja, jotka hyödyttävät kaikkia rannikkoyhteisöjä mahdollisimman laajalti, pikemmin kuin niille, joista hyötyvät vain muutamat toimijat. Olisi varmistettava, että hankkeiden piiriin pääsevät kalastajat ja heidän perheensä eivätkä pelkästään varustajat.

Ohjelmalla olisi tuettava välttämätöntä alan nuorentamista ottamalla nuoria mukaan kalastustoimintaan ja varmistamalla muun muassa se, että ammatilliseen koulutukseen ja toiminnan aloittamiseen liittyvien tarpeiden täyttämistä tuetaan. Olisi otettava asianmukaisesti huomioon maalla toteutettavat toimet ja arvostettava niitä. Olisi tunnustettava naisten osuus kalastustoiminnassa ja arvostettava sitä.

Olisi luotava mekanismeja, joilla varmistetaan niiden "myönteisten ulkoisten vaikutusten" tunnistaminen, joita pienimuotoinen kalastus tuottaa ja joita markkinat eivät palkitse, liittyivätpä ne sitten ympäristöön tai rannikkoyhteisöjen taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen.

Ottaen huomioon nykyiset ongelmat YMJ:n tarkistamisella olisi myötävaikutettava pienimuotoisen kalastuksen tulojen, markkinoiden vakauden sekä kalataloustuotteiden entistä paremman kaupan pitämisen ja niiden suuremman lisäarvon varmistamiseen. Tämä näkemys on ristiriidassa vielä olemassa olevien julkisten markkinasäätelyvälineiden purkamisen kanssa. Kalatalousalan, varsinkin pienimuotoisen kalastuksen tilanne edellyttää kuitenkin kunnianhimoista uudistusta, joka vahvistaisi YMJ:n välineitä, jotta sille asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa.

Ottaen huomioon pienimuotoisen kalastuksen epäsäännöllisen luonteen ja sen rakenteelliset heikkoudet, tämä kalastuksen ala on muita kilpailukykyisempinä pidettyjä laivastonosia alttiimpi tietynlaisille ulkoisille häiriöille ja kalavarojen saatavuutta koskeville yhtäkkisille muutoksille. Näin ollen olisi harkittava mahdollisuutta luoda erityisiä tukimekanismeja, joita voitaisiin käyttää sellaisissa hätätilanteissa kuin luonnonkatastrofit, kalakantojen elvyttämissuunnitelmista johtuvat kalastustoiminnan keskeyttämiset tai yhtäkkiset polttoaineiden hinnan nousut.

7.5.2012

ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

kalatalousvaliokunnalle

pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta
(2011/2292(INI))

Valmistelija: Ana Miranda

EHDOTUKSET

Aluekehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa kalatalousvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. toteaa, että pienimuotoinen rannikkokalastus, simpukoiden ja äyriäisten pyynti sekä huolellisesti säännelty ja hyvin hallinnoitu laajaperäinen vesiviljely ovat sosiaalisesti, taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestäviä kalatalouden muotoja, jotka ovat myös rannikkoyhteisöjen sosioekonomisen kehityksen kannalta ratkaisevia; korostaa, että niillä on suuri vaikutus kulttuuriin ja alueelliseen monimuotoisuuteen mantereella, saarialueilla ja syrjäisimmillä alueilla; korostaa, että niitä haittaavat useat kielteiset tekijät kuten tehokkaan vedenkäsittelyn puuttuminen, ihmisen aiheuttamat katastrofit ja luonnonkatastrofit, laajamittaisen kalastustoiminnan aiheuttama kilpailu, saastepäästöt, öljyvuodot, rakentamisen suhteeton lisääntyminen rannikkoalueilla, ilmastonmuutoksen vaikutukset sekä kestävää paikalliskehitystä koskevien selkeästi määriteltyjen sääntelyjärjestelmien puuttuminen, ja ne ovat alttiita myös työllisyyden paikallisten rakenteiden muutoksille;
2. ilmaisee huolensa siirrettäviä kalastusoikeuksia koskevasta komission ehdotuksesta, sillä tällaisen järjestelyn seurauksena kalastusoikeudet keskittyisivät vain harvoille toimijoille, minkä seurauksena pienimuotoisen kalastuksen harjoittaminen monilta osin loppuisi;
3. korostaa, että pienimuotoinen kalastus paitsi edistää sosiaalista ja taloudellista yhteenkuuluvuutta ja antaa toimeentulon lukuisille perheille, toimii myös kalastusyhteisöjen olemassaolon turvaavana tekijänä kaikilla rannikkoalueilla; korostaa, että tuottavaan kalastusalaan on tärkeää soveltaa lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon biologiset, ekologiset ja sosiaaliset tekijät siten, että pystytään luomaan kestävä tasapaino eri merialueiden kalavarojen sekä kalastuksesta riippuvaisten rannikkoalueiden yhteisöjen työpaikkojen ja vaurauden varmistavien sosioekonomisten rakenteiden suojelun välille;

4. korostaa, että on kannustettava nuorten pääsyä kalastusalan ammatteihin ja tuettava kalastajia ammatilliseen koulutukseen liittyvillä toimilla;
5. korostaa, että on tärkeää lisätä entisestään sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevaa tutkimusta; katsoo, että tarvitaan Euroopan tason tilastoja ja indikaattoreita, jotka tuottavat luotettavia ja riittävän merkittäviä sosioekonomisia, tieteellisiä ja ympäristöä koskevia tietoja, mukaan luettuina sekä ammattimaisen että virkistyskalastuksen kalakantojen ja saaliiden laaja-alainen arviointi, ja pyytää myöntämään riittävästi varoja tähän tarkoitukseen; katsoo, että tällaisten tietojen olisi myös kuvastettava täysimääräisesti maantieteellisiä, kulttuurisia ja alueellisia eroja;
6. pitää valittavana, että EU:ssa ei ole yksimielistä pienimuotoisen kalastuksen määritelmää sillä nykyinen aluksen kokoon perustuva määritelmä on vanhentunut eikä vastaa todellisuutta; ehdottaa, että komissio käsittelee tulevaa määritelmää hallinnon kannalta ottaen huomioon useita perusteita, kuten alueelliset erityispiirteet ja alueellinen monimuotoisuus, geomorfologia, kalastuksen tekniset näkökohdat ja sosiaaliset, tieteelliset, biologiset ja ympäristöä koskevat näkökohdat;
7. ottaa huomioon eräiden kalastuksesta riippuvaisten rannikkoyhteisöjen epävarman tilanteen ja taantumisen sekä vaihtoehtojen puutteen taloustoiminnan monipuolistamiseksi ja korostaa, että on vahvistettava olemassa olevia välineitä, rahastoja ja mekanismeja yhteenkuuluvuuden takaamiseksi työllisyyden ja ekologisen kestävyuden suhteen; katsoo, että tämän merkitys olisi erityisesti tunnustettava uudessa yhteisessä kalastuspolitiikassa (YKP) ja monivuotisessa rahoituskehyksessä; korostaa lisäksi, että on tärkeää suosia pienimuotoisen kalastusalan yhteishallintoa ja osallistumista päätöksentekoon edistämällä paikallisia ja alueellisia strategioita sekä tällä alalla tehtävää rajat ylittävää yhteistyötä, johon sisältyy Euroopan meri- ja kalatalousrahaston, Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan aluekehitysrahaston asianmukaisesti rahoittamia kehitys-, tutkimus- ja koulutushankkeita; kehottaa komissiota tässä yhteydessä selvittämään mahdollisuutta perustaa uusi alueellinen neuvoo-antava toimikunta;
8. painottaa ympäristön kannalta kestävään vesiviljelyyn liittyvää laajaa hyödyntämätöntä potentiaalia, jonka avulla voitaisiin lisätä pk-yrityksien toimintaedellytyksiä niin tuotannon kuin jalostuksen alalla ja luoda työpaikkoja sekä rannikkoalueilla että sisämaassa;
9. kannustaa yksinkertaistamaan EU:n rahoituksen saamisessa käytettäviä menettelyjä, erityisesti ottamalla käyttöön kertaluonteisia kustannuksia koskevan taulukon korvauksia varten sekä yleisiä tukia tietyille ammatillisille järjestöille;
10. korostaa, että EU:n laivastoa tulee sopeuttaa, mutta tätä ei saa toteuttaa pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston kustannuksella, koska se aiheuttaisi sosioekonomisia ja kulttuurillisia haittoja rannikkoalueilla; katsoo, että sopeutuksen on pohjauduttava ekosysteemiperustaiseen lähestymistapaan, jossa pienimuotoisen kalastuksen hallintoon liittyvät päätökset tehdään alueellisella tasolla ja ehdottomasti toissijaisuusperiaatteen mukaisesti, jolloin kalastukselle taataan eriytetty käsittely, jossa etusijalla on kalavarojen käyttöoikeus ja joka suojaa pienimuotoisen rannikkokalastuksen laivastoja sekä takaa paikallisten kalastusyhteisöjen osallistumisen;

11. kehottaa tästä syystä komissiota varmistamaan, että tulevasta Euroopan meri- ja kalastusrahostosta myönnetään riittävästi rahoitusta pienimuotoiselle kalastukselle, simpukoiden ja äyriäisten pyynnille, simpukanviljelylle ja laajaperäiselle vesiviljelylle, sekä perustamaan pääasiassa kalastuksesta riippuvaisille saari- ja rannikkoyhteisöille suunnattuja erityisiä ja entistä yksinkertaisempia pienimuotoisen kalastuksen tukiohjelmiä ja varmistamaan, että tämän elintarvikelähteen markkinointia ja myynninedistämistä koskevia ohjelmia perustetaan paikallisyhteisöissä ja että varoja myönnetään ensisijaisesti niille, jotka harjoittavat ympäristön kannalta ja sosiaalisesti kestäväntä kalastusta sekä simpukoiden ja äyriäisten pyyntiä;
12. ehdottaa, että parhaiden käytäntöjen kannustamiseksi luodaan eurooppalainen laatumerkki sellaisten tuotteiden palkitsemiseksi, jotka ovat peräisin yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) periaatteiden mukaisesta pienimuotoisesta kalastuksesta;
13. muistuttaa, että toisin kuin teollinen kalastuslaivasto, pienimuotoista kalastusta harjoittava laivasto on valikoiva ja edistää paremmin Euroopan kansalaisten työllisyyttä, toimii kestävämmän sekä vahvistaa muita mereen liittyviä elinkeinoja rannikkoalueilla;
14. kehottaa alueellistamaan pienimuotoisen kalastuksen määrittelyn kokonaisuudessaan.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	26.4.2012
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 35 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, John Bufton, Alain Cadec, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jens Geier, Maurice Ponga, Patrice Tirolien, Giommara Uggias
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Julie Girling

26.4.2012

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

kalatalousvaliokunnalle

pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta
(2011(2292)(INI))

Valmistelija: Barbara Matera

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa kalatalousvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman "Naisverkostot: kalastus, maanviljely ja monipuolistaminen"¹,
 - ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammattinharjoittajiin sekä direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta 7. heinäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/41/EU²,
 - ottaa huomioon toimialayksikön toukokuussa 2008 tekemän tutkimuksen aiheesta "The role of women in the Sustainable Development of European Fisheries Areas" (Naisten rooli EU:n kalastusalueiden kestävässä kehityksessä),
- A. katsoo, että naisilla on keskeinen rooli kalastukseen ja vesiviljelyyn liittyvillä aloilla sekä kalanjalostuksessa, markkinoinnissa ja hallinnossa ja että he antavat myös muunlaista tukea kalastusalalla työskenteleville;
- B. ottaa huomioon, että naisten työstä kalastusalalla on tehtävä näkyvää, koska 85 prosenttia alalla työskentelevistä naisista työskentelee pienimuotoisessa kalataloudessa, ja että tällainen kalastus muodostaa monilla Euroopan rannikkoalueilla heidän päätulonlähteensä;

¹ EUVL C 286 E, 23.11.2006, s. 519.

² EUVL L 180, 15.7.2010, s. 1.

- C. ottaa huomioon, että naisia syrjitään taloudellisesti kalastusalalla, että heille maksetaan samasta työstä vähemmän kuin miehille ja että monissa tapauksissa heidän työtään ei tunnusteta oikeudellisesti eivätkä he siten saa riittävää sosiaaliturvaa; toteaa, että kyseisten töiden tekemiseen liittyy myös suuria riskejä tai haitallisia terveysvaikutuksia;
- D. ottaa huomioon, että naiset hoitavat usein kalastusyritysten hallintoa ja vastaavat taloudellisista kysymyksistä, satamamaksuista, purkamisesta, hankintojen tekemisestä ja kalastajien avustamisesta, kalahuutokaupoista, kirjanpidosta sekä verkkojen valmistuksesta ja paikkauksesta ja että naisten pimeä ja usein palkaton työ lisääntyy, kun ala on kriisissä, eivätkä he saa toiminnan keskeytykseen myönnettäviä tukia;
- E. toteaa, että edelleen on liikaa oikeudellisia ja sosiaalisia esteitä, jotka estävät naisia osallistumasta täysimääräisesti kalastusalan edustukseen, ja että joissakin yhteisöissä tai yhdistyksissä kielletään naisia osallistumasta päätöksentekoon;
- F. ottaa huomioon, että kalastusalalla työskentelevillä naisilla olevia erityisiä sairauksia ei tunnusteta ammattitaidetuksi;
1. korostaa, että on tärkeää integroida sukupuolinäkökulma ja naisten ja miesten tasa-arvoa koskeva periaate kaikkiin EU:n kalastuspolitiikan uudistuksiin;
 2. kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota ryhtymään toimiin edistääkseen ja parantaakseen sekä oikeudellista että sosiaalista tunnustusta naisten kalastusalalla tekemälle työlle ja varmistaa, että perheyrittäjissä täysi- tai osa-aikaisesti työskenteleville naisille tai puolisoitaan avustaville naisille, jotka edistävät siten omaa ja perheensä taloudellista kestävyttä, myönnetään oikeudellisesti tunnustettu asema ja vastaavat sosiaalietuudet kuin itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville henkilöille erityisesti soveltamalla direktiiviä 2010/41/EU ja että heille taataan sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet, mukaan lukien palkkatasa-arvo, työn (väliaikaisesta tai lopullisesta) keskeytyksestä maksettavat työttömyysavustukset, oikeus eläkkeeseen, työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen, vanhempainvapaan ja sosiaaliturvan saaminen, pääsy ilmaisiin terveydenhuoltopalveluihin, työterveys ja työturvallisuus ja muut sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet sekä vakuutus, joka kattaa riskit merellä;
 3. pitää myönteisenä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston vuosien 2014–2020 tavoitetta lisätä työllisyyttä, alueellista yhteenkuuluvuutta ja sosiaalista osallisuutta kalataloudesta riippuvaisissa yhteisöissä osana "uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelmaa"; pyytää tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan koko YKP:n uudistuksessa, että miesten ja naisten yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja sukupuoliulottuvuuden sisällyttämistä edistetään Euroopan meri- ja kalatalousrahaston täytäntöönpanon eri vaiheissa, myös suunnittelu-, täytäntöönpano-, seuranta- ja arviointivaiheissa;
 4. panee merkille, että naisten aktiivinen osallistuminen eri kalastukseen liittyviin toimiin toisaalta edistää kulttuuriperinteiden ja tiettyjen käytäntöjen säilyttämistä, toisaalta edistää heidän yhteisöjensä säilymistä, ja takaa siten kyseisten alueiden kulttuurisen monimuotoisuuden suojelun;
 5. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon naisten taloudellisen, sosiaalisen ja kulttuurisen roolin merkityksen kalataloudelle, jotta he voivat saada sosiaalietuuksia, sekä

varmistamaan näin sukupuolten tasapainoisen edustuksen kalastukseen liittyvissä ammateissa;

6. pyytää komissiota varmistamaan, että naisille asetetaan kiintiöt kalataloudessa ja että lainsäädäntöön sisällytetään selvästi puolisojen yhteisomistuksen periaate kiintiöiden asettamisen kannalta;
7. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään sosiaalisen tutkimuksen, jossa pyritään arvioimaan sitä, miten kiintiöiden asettaminen vaikuttaa kalastajayhteisöihin, jotta näissä yhteisöissä mahdollisesti tapahtuvia sosiaalisia muutoksia voidaan seurata, käyttämällä sosiaalisia indikaattoreita, kuten koulutustasoa, vaimojen ja kumppaneiden työpanosta, terveydentilaa, lasten ikää, sitä, missä määrin äidit haluavat lastensa jatkavan kalastajan ammattia, sekä perheiden ja yhteisöjen hyvinvointia;
8. painottaa tarvetta myöntää Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoitusta siten, että kalastusalaan tehdään naisystävällisempi uudistamalla alaa ja tarjoamalla asianmukaiset laitteet ja tilat (kuten pukuhuoneet aluksilla tai satamissa);
9. vaatii komissiota tukemaan erityisiä hankkeita, joiden tavoitteena on tunnustaa naisten asema sekä edistää ja monipuolistaa sitä kalastukseen liittyvässä toiminnassa, ja katsoo, että erityistä huomiota tulisi kiinnittää kalastusalusten modernisointiin tavoitteena parantaa kalastusalusten työ- ja hygieniaoloja, tuotteiden laatua ja energiankäytön tehokkuutta sekä varmistaa kalastusvälineiden valikoivuus;
10. puolustaa EU:n avustusohjelman käynnistämistä pienimuotoiselle rannikkokalastukselle, joka erilaisia, etenkin rahoitusta tukevia välineitä (mm. Euroopan meri- ja kalatalousrahasto, kalastus- ja vesiviljelytuotteiden yhteinen markkinajärjestely) soveltamalla vastaisi alan erityisongelmiin ja tukisi kalastuksen kestävää lähihallintoa sekä ottaisi huomioon alalla työskentelevien naisten ongelmat;
11. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita hankkimaan sukupuolittain jaoteltuja tietoja ja tilastoja työsuhteen tyypistä (kokoaikainen, osa-aikainen, satunnainen), työllistymistavasta (itsenäinen ammatinharjoittaja, palkansaaja, kumppanina toimiva puoliso) ja tuotannon tyypistä (pienen, keskisuuren tai suuren mittakaavan toiminta kalastus- ja vesiviljelyalalla) ja tunnustamaan työntekijäryhmät, jotka eivät sisälly kalatalouden työllisyyttä koskeviin tilastoihin, esimerkiksi simpukoiden kerääjät;
12. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kalastajien puolisojen ja kumppanien oikeuksia ja tunnustamaan ne, jotta nämä voisivat päästä kalastajajärjestöjen jäseniksi ja asettua ehdolle niiden vaaleissa kaikilla tasoilla jäsenvaltioissa; korostaa tarvetta edistää ja vahvistaa naisten tehokasta osallistumista kalastusalan edustus-, päätöksenteko- ja neuvoo-antaviin elimiin Euroopan unionissa sekä kansallisella ja alueellisella tasolla; pitää myönteisenä komission aikomusta laajentaa neuvoo-antavien toimikuntien roolia ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään naisten osallistumista kalastus- ja vesiviljelyjärjestöihin neuvoo-antavassa kalatalous- ja vesiviljelykomiteassa sekä alueellisissa neuvoo-antavissa toimikunnissa;
13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ja rakennerahastojen avulla kalastusalaan työskentelevien naisten ammattikoulutuksen

lisäämistä, jotta parannetaan heidän mahdollisuuksiaan päästä teknisiin ja johtotehtäviin; kehottaa lisäksi kehittämään mekanismeja, joilla voidaan jakaa entistä paremmin tietoa koulutusmahdollisuuksista ja mahdollisuuksien hyödyntämistä varten saatavilla olevasta rahoituksesta;

14. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita kohdentamaan lisää varoja yhteisön tutkimusohjelmiin, joissa keskitytään kalastusalan kasvua lisääviin vesiviljelyalan toimiin, keinona luoda uusia työpaikkoja, joihin pitäisi saada myös naisia kiintiöiden perusteella;
15. korostaa, että naisten on osallistuttava tutkimushankkeisiin, jotka koskevat kalastusalan rakenneuudistuksen seurauksia, sillä heidän kokemuksensa tuoma panos on erittäin arvokasta ja sen avulla varmistetaan, että sukupuoliulottuvuus otetaan asianmukaisesti huomioon;
16. korostaa, että EU:n pitäisi kohdistaa investointinsa, joilla voidaan luoda työpaikkoja, maailmanlaajuisiin kalatalousmarkkinoihin myymällä teknologiaansa ja osaamistaan puuttuakseen näillä toimenpiteillä turvallisuus- ja kestävyysongelmiin liittyviin haasteisiin ja tukien myös naisten työskentelyä tällä alalla;
17. korostaa äyriäisten pyynnin (työn, jota tekevät pääosin yli 50-vuotiaat naiset, joilla on terveysongelmia työnsä vuoksi) erityistä tilannetta ja toistaa sen vuoksi vaatimuksensa, että komissio kehittää erityisen pilottihankkeen, jossa käsitellään kaikkia näitä seikkoja ja etsitään ratkaisuja kyseisiin ongelmiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan oikeudellisesti toiminnan keskeytymisen ajanjakson, joka johtuu kansanterveydellisistä syistä (myrkyt, luonnonkatastrofit, päästöt ja öljyvuodot), sekä tunnustamaan pienimuotoisen kalastuksen ja äyriäisten pyynnin alalla työskenteleviä naisia vaivaavat erityiset sairaudet tai taudit (kuten reuma- ja luusairaudet);

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	24.4.2012
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 24 - : 1 0 : 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Emine Bozkurt, Andrea Češková, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Nicole Kiil-Nielsen, Silvana Koch-Mehrin, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Franziska Katharina Brantner, Christa Klaß, Ana Miranda, Mariya Nedelcheva, Katarína Neved'álová, Antigoni Papadopoulou

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	19.9.2012
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 21 -: 0 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raúl Romeva i Rueda, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jean-Paul Besset, Luis Manuel Capoulas Santos, Diane Dodds, Julie Girling, Jens Nilsson, Nikolaos Salavrakos, Antolín Sánchez Presedo, Ioannis A. Tsoukalas
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Nuno Teixeira